

01.12.2020

K. Kariņš: Mums nākamais jautājums ir Covid vakcīnas, šis jau tas cerību stars. Aizvien vairāk firmas sāk jau reāli pieteikt savas reģistrācijas procedūras, es saprotu, ka Lielbritānija plāno 7. decembrī sākt vienu vakcinēšanas programmu. Man liekas, tā bija tā vācu, amerikāņu, ja es nemaldos, tas *Pfizer* sarežģītais, bet Ilze zinās labāk teikt. Man galvenais, kas tad ir mūsu stratēģija, es saprotu Lielbritānijā tur ir laikam armija un viens ģenerālis, kurš atbildīgs par visu smago loģistiku. Kā mums ir?

I. Viņķele: Jā, kolēģi, mums šī, iespējams, ir cerīgākā sadaļa mūsu šodienas sēdē. Tātad, manuprāt, ļoti labs, loģisks un, ja kādam ir laiks kādreiz, bezmiega vakaros palasīt šo stratēģiju, ir visai detalizēti izstāstīts, ko Latvija ir darījusi. Tātad mēs esam pieteikušies jau uz četrām vakcīnu piedāvājumiem, *Astra Zeneca*, kurai ir pievilcīgākā cena un vienkāršākā loģistika, kopumā 1 271 000 un drusku devas, kas ir 635, gandrīz 636 000 cilvēku vakcinācijai. *Johnson & Johnson* 400 gandrīz 30 tūkstošiem, *Pfizer* ir nepilni 50 000 cilvēkiem un *Curevac* ir 150 personu vakcinācijai. Mēs lēšam, ka šis apjoms šiem četriem ražotājiem, kurus mēs iepērkam kopā ar Eiropu, tas nav Latvijas vienas pasākums, tas segtu apmēram 30% no Latvijas populācijas un kopējās izmaksas provizoriski sastādītu nepilnus 14 miljonus eiro. Bet ir skaidrs, ka mēs pieteiksimies ar rezervi arī uz citām vakcīnām, kas nāks kopā ar to EK līgumu. Viens, kas būtu jau bez papildus šiem nosaukumiem, ir *Moderna*. Mēs piesakāties ar rezervi un, ņemot vērā to, ka pieprasījums uz vakcīnām pasaulē kopumā būs liels, arī, ja mēs neizlietosim visas, tad tās varēs vai nu noziedot vai arī realizēt, pārdot kādām citām valstīm, kurām tas būtu nepieciešams. Tātad optimāli būtu jāiegādājas un jāvakcinē apmēram 70% iedzīvotāju, bet, nu, mēs nezinām, cik vakcīnas tiks reģistrētas, mēs šobrīd ejam tā kā uz to apjomu, kas mums būtu vajadzīgs uz 1,9 miljoniem. Tā...Tātad vakcinācijas aptverei, lai panāktu kolektīvo imunitāti, būtu jāsasniedz 60-70%, un un un mēs esam... Bet ir jāņem vērā, ka mēs šo vakcīnu portfeli diversificējam, esot gatavi pirkt un Latvijā izmantot tās vakcīnas, kas būs drošas un pieejamas, jo tas atšķiras gan pēc šīm ražošanas tehnoloģijām, gan efektivitātes, tādēļ mēs ejam ar tādu rezervi uz šo vakcīnu iegādi. EK rekomendē, ka, atkarībā no situācijas, katrā valstī būtu jāapsver un arī jāaptver prioritāti noteiktām iedzīvotāju grupām un mēs faktiski arī šo arī savu situāciju vērtējam, atzīstam par pielietojumu algoritmu arī Latvijā. Un tie būtu – ārstniecības personas, Latvijā šādu cilvēku skaits, ja to definējam par prioritāro grupu, tā arī faktiski ir, ir nepilni 29 000 cilvēku. Sociālās aprūpes centru klienti un darbinieki. Klienti nepilni 12,5 000, darbinieki 7000. Tad nāk mūsu seniori, kā cilvēki, kuriem saslimstot, šie komplikāciju un nāves riski ir augstāki, tie mums ir krietna grupa, proti, vairāk kā 500 000 cilvēku. Tad personas ar hroniskām slimībām – 332 000. Operatīvo dienestu darbinieki nepilni 12 000. Un arī izglītības iestāžu darbinieki, kas ir vispārējās izglītības iestādēs, 25 000, pirmsskolās 10,5 000. Un tad arī ieslodzītie un ieslodzījuma vietu personāls, tās būtu Latvijā piedāvātās prioritāri vakcinējamo cilvēku grupas.

Tad mēs arī izklāstām pietiekami detalizēti gan vakcīnu šo loģistikas procedūras, kur ar atrāvieni sarežģītākā ir šī *BioNTech/Pfizer* vakcīna, kurai ir īpaši transportēšanas noteikumi nepieciešami un ārkārtīgi augstas temperatūras. Jāuzsver vēl, ka šīs vakcīnas lielākoties nāk arī, tas pakojums ir tāds, kas satur vairākas devas un, tās atverot, tā izlietošana ir salīdzinoši īsā laikā, tas nozīmē, ka īpaši ar *Pfizer* vakcīnām mēs strādājam pie ļoti tādas strukturētas konkrētas vakcinācijas plāna. Šobrīd ir skaidrs, ka *Pfizer* vakcīnas drīzāk tiks vakcinētas ārstniecības iestādēs, kur šo īpašo uzglabāšanas apstākļus varēs nodrošināt. Mēs esam sarunu procedūrā ar komersantiem, lieltirgotavām, kurām ir pieejami šīs aukstumķēdes. Tāpat ar savām saldētavu jaudām var nākt talkā, nāks talkā, arī asinsdonoru centrs un šo visu iekārtu tilpums ir tāds, ka mēs varam uzglabāt ievērojamu vakcīnu daudzumu, faktiski uzglabāšanas apjomu problēmām nevajadzētu būt. Tas, kas ir ļoti nopietns jautājums, ir, kā mēs vakcinācijas faktu reģistrējam. Tur nāk mūsu sāpju bērns e-veselība, kurai tas būs arī, tas tiek skatīts kā viens no pamatrisinājumiem, jo tā paredz tādu elektroniskās potēšanas pases sadaļu un ir ārkārtīgi būtiski, ka šīs vakcīnas, kad pilns kurss ir pievests, ir jāvar uzskaitīt un cilvēkam ir jābūt atgādinājumam, kad ir otrā vakcinācija, jātiek vakcinētam ar tās pašas kompānijas vakcīnu. Tā kā šeit mēs ar vislielāko nopietnību, zinot, kā e-veselība mēdz niķoties, un, tautas valodā sakot, uzkārties, arī taisīsim testus laikus, slodzes testus, lai šī sistēma nepieviļ.

Tad viena nopietna sadaļa ir, protams, komunikācija par vakcīnām, kura mums ir jāsāk faktiski jau tagad, pat nezinot, kuras tieši vakcīnu kompānijas būs pirmās, ar kurām mēs šo vakcināciju varam sākt. Konsultējoties ar komunikācijas speciālistiem, acīmredzot mums šobrīd ir jākomunicē tā procesa ziņa, jo tā polarizācija un antivakseru kustība diemžēl uzņem tādus lielākus apgriezienus arī Latvijā. Drošicamas, nomierinošas un skaidrojošas informācijas nozīmīgums būs nepārvērtējams. Un, protams, arī darbs ar iesaistītajiem, gan ģimenes ārstiem, kas būs liels atspaidis. Mēs arī vērtējam iespēju aptiekas iesaistīt, tas gan nebūs šai pirmajā vakcinācijas lotā, kas, cerams, būtu gada sākumā, bet, par cik tā vakcinēšana acīmredzot būs jāveic vismaz pusgada garumā, tad aptiekas arī varētu kaut kādu, ne milzīgu, bet tomēr atspaidu. Daina, varbūt kaut kas papildināms?

D. Umbraško: Nē, man vairāk nekas nav. Ja nu vienīgi es atbildu uz premjera, lai premjers ir... Nevis atbildot, bet, runājot ar *Pfizer*, mums ir informācija, ka *Pfizer* varētu būt ar pirmajām vakcīnām Latvijā ap Ziemassvētkiem. Mēs tiešām tam gatavojamies, mums ir speciāli izveidota grupa, kas strādā tieši ar šiem konkrētiem vakcinācijas jautājumiem. Un tā pirmā, faktiski tas apjoms, kas Latvijai pienāktos, būtu 8000 devas. (*Nevar saklausīt – red.*)...pirmoreiz par šo vakcinēšanu. Tā ir tā informācija, kas pašreiz mums ir par... (*nevar saklausīt – red.*). Atsevišķas vakcīnas mums tiek solītas gan janvārī, gan arī nezinu, ir tiešām, kur runā par pirmajām piegādēm arī aprīlī. Paldies.

K. Kariņš: Paldies. Man ir vairāki jautājumi. Es saprotu, šis ir tāda ieskice no tā visa, kas būs. Es tā līdz galam nevaru saprast, vai mēs plānojam iepirkt 1,9 miljoni cilvēkiem vakcīnas? Vai

tos 53% vai 70% no 1,9 miljoniem, kas ir 1,3 miljoni. Es te esmu pierakstījis dažādus skaitļus, es nevaru saprast. Otrkārt, vai plāno, ka tā vakcīna būtu bez maksas? Treškārt, vai doma maksāt cilvēkiem, lai viņi vakcinējās, lai būtu motivācija tiem, kas negrib, vai šāda lieta ir apsvērtā? Ceturtkārt, kas ir vārds un uzvārds, ka šo te konkrēti organizēja, lai nopotētu 1,3 vai 1,9 miljonus iedzīvotāju? Tas ir milzu loģistikas jautājums. Vai mums tiešām ir, kā saka, esošā struktūrā, ka tas vienkārši tā notiks, vai mums nevajadzētu apsvērt iesaistīt armiju? Jo tas viens šausmīgs loģistikas jautājums. Es iedomājos ar transportu, ar uzskaiti, un paļauties uz e-veselību, vismaz tā, kā es esmu klausījies, visas šīs te krīzes laikā, ka mums ģimenes ārsti stāstījuši, kurās dienās atkal nav strādājis, laikam mēdz nestrādāt piektdienās vai kā, kad ir tāda lielāka slodze. Mēs varētu sabraukt ļoti īsā laikā ļoti lielā nezināmā. Un es uzskatu, ka šis ir viens no nozīmīgākajiem loģistikas operācijām, kas būs jāveic mums. Es tā nevaru saprast, pirmkārt, cik mēs pirsim, otrkārt, vai tie 26 miljoni, tas ir uz katru iedzīvotāju vai uz vienu daļu, vai viņas būs bezmaksas, kas man liktos loģiski. Nu, kā saka, man nav tādas bildes, es no tā nesapratu lielo bildi.

I. Viņķele: Mēs acīmredzot ar Dainu tad mēģināsim atbildēt uz jautājumiem. Par bezmaksas, maksas, premjer, mums bija vienā no krīzes padomes sēdēm jau konceptuāla runāšana, ja es nemaldos, tad mēs vienojāmies, ka būtu lietderīgi, tas pat tiktu publiski kādā no preses konferencēm sacīts, ka tas konceptuālais lēmums bija, ka šo maksā no budžeta, jo tie ieguvumi iepretim zaudējumiem ir tik nesamērojam, ka šī nav vieta, kur taupīties. Tātad, par daudzumu. Pēc aplēsēm, lai būtu kolektīvās imunitātes veidošanās, optimāli būtu jāiegādājas vakcīnas aptuveni 70% iedzīvotāju, bet par cik mēs nezinām, vai visas šīs kompānijas, kuras šobrīd ir tuvu finišam, arī tiks līdz finišam un tās vakcīnas būs lietojamas, tad mēs ejam ar rezervi uz tiem 1,9 miljoniem rezervāciju, pasūtījumu kopējo. Apzinoties, ka daļa no tiem var, kā saka, neizšaut vispār, mēs nezinām, kura no tām kompānijām var izkrist no šīs sacensības, mēs nezinām, vai visas varēs piegādāt to apsolīto daudzumu, bet mēs lēšam, ka mums būs šī priekšpieteikšanās jāapstādina tad, ka mēs sasniedzam to kopējo rezervēto daudzumu uz 1,9. Ja notiek brīnums un pilnīgi visi arī sasniedz šo finišu, tiek reģistrēti un Latvijai ir pieejami, tad pēc konsultācijām un informācijas jāskatās, vakcīnas varēs pārdot kādiem, kam pietrūks, vai nu ziedot valstīm, kuras nevar to atļauties. Šis bija tāds redzējums, ka šeit būtu ļoti žēl, ja mums pietrūktu, kā, piemēram, šogad ar gripas vakcīnu, nekā, ja paliktu pāri.

K. Kariņš: Precizējošs jautājums, tas ir 1,9 miljoniem cilvēkiem, tātad 3, cik tur miljoni devu, nu dubultdeva cilvēkam. Vai ir teiksim, jautājums, es nespēju, vai nebūtu prātīgāk paņemt vairāk, jo mums jau nevajadzētu satīties, ko tie 70, mums vajadzētu meklēt 80,85 mēģināt dabūt. Cik es saprotu, ražotājiem ir ļoti dažādas cenas, bet nu vai nav labāk šādā veidā kļūdīties, jo, ka mēs pasūtam 1,9 miljoniem, tas labākā gadījumā pietiktu katram LV iedzīvotājam. Bet, ja vienai firmai kaut kas nobrūk, tad mums tā 1,9, nezinu, nu 200 000 mazāk, 1,7, ja divi nobrūk, tad mums ir vēl mazāk, tad mēs kaut kur nonākam pie tā kritiskā 1,3 miljoni, kur es saprotu, kur ne tikai loģistika svarīga, labpatikas, es nezinu, cik viegli būs

atvest 1,3 miljonu cilvēku, kas būs gatavi vakcinēties, tāpēc es uzdodu jautājumu par iespēju kaut kādā brīdī, ka mēs maksātu cilvēkiem, lai viņi potētos, lai pasargātu pārējos sabiedrības locekļus, tā varētu teikt. Tāpēc es prasu par tiem daudzumiem.

I. Viņķele: Jā, par to daudzumu mēs varam šādus aprēķinus vēlreiz, nevis vēlreiz, jo tā nebija rēķināts, jo ir skaidrs, ka 100%... 1,9 mēs ejam uz 100% vakcināciju, gan jau vēl kāds pēc indikācijām nebūs, tas acīmredzot nekur nekas tāds nav demokrātiskās valstīs pieredzēts. Ja mums kaut kas krīt nost, tad mēs līdz tiem 70% tiekam, bet es saprotu, ko jūs sakāt, mēs varam vienkārši ņemt ar lielāku atvēršiem to, ko Daina saka, ka nevajag. Tur jau ir arī kvotēts, laikam tas maksimums, ko valsts var paņemt, ir pret iedzīvotāju skaitu noteikts proporcionāls sadalījums. Tieši tādēļ mēs esam tajā EK iepirkumā, ka tur nav sacensība, kurš var maksāt vairāk un paņemt ar lielāku rezervi, tur ir noteikts mehānisms, kā nodrošina lai to minimālo apjomu visi dabū. Mēs dzirdam to vēlējumu, ja varēs, ja igauņi atteiksies, mēs ņemsim. Ir bijuši gadījumi, kur igauņi ar lietuviešiem svārstījās ņemt vai neņemt. Tā, par cenām. Tā cenu devu atšķirība ir ar *Astra Zeneca* ar 1,78 eiro par vienu devu, dārgākās šķiet bija *Pfizer* ar, kur man pazuda... kaut kādi 12 eiro bija, man liekas *Pfizer*. Jā, 12 ar piebildi, ka, iespējams, varētu būt dārgāk. Tad runājot par to, vai mēs maksājam par vakcinēšanos. Tur ir jāprogrammē, jāpaskatās, vai ir pieredze, tā vakcinēšanās ir tāda ļoti smalka padarīšana. Tur Uga laikam ir arī vakcinācijas padomē un tur ir tā, ka jebkādas izmaiņas vakcinēšanas kalendārā var atstāt ilgstošas un neprognozējamās sekas uz atsaucību vakcinācijai kopumā. Ir jāsaprot, mēs maksājam tiem... kas nāk paši, tiem nemaksā, bet tiem, kas negrib, tiem maksā. Tur būs mums jāpadomā par šo ideju. Man šķiet, ka šis ir gadījums, kur jākonsultējas ar sociālantropologiem, ekonomistiem.

K. Kariņš: Vai varētu pretēji, varētu prasīt cilvēkiem naudu par nevakcinēšanos (*smejas*). Nu es nezinu, es tā pilnīgi neprofesionāli, bet es vienkārši, kā saka, es norādu uz to, ka mums ir jādomā, kā mēs varēsim motivēt cilvēkus vakcinēties ierasties. Viņiem varētu zvanīt, bet viņi vienkārši neatnāks.

I. Viņķele: Jā, Krišjāni, teiksim tā, uzvedības ekonomikas vai tās bīkstīšanas pieejas ir lietotas arī veselībā un, starp citu, vakcinācija ir viena no tām jomām, kur tas ir diezgan ar praksi, mēs vienkārši izpētām to pieredzi, kas ir labās citu valstu prakses. Ne Covid vakcīnām, bet citām vakcīnām, kā pieaudzēt vakcinēšanas aptveri. Šeit mēs aicinām talkā antropologus, cilvēku dvēseļu inženierus, lai uzdizainētu tos aicinājumus, pakalpojumus ar “opt in, opt out” dizaina pieeju, kur ir noklusējumā vieglāk ir vakcinēties, nekā nevakcinēties. Vēl kāds bija jautājums?

K. Kariņš: Kas to milzu loģistiku organizēs?

D. Umbraško: Ja drīkst, tad es ministrei palīdzēšu. Mēs esam nozīmējuši konkrēti – par visu procesu atbild ZVA direktors, vienā no MK sēdēm viņš ir prezentējis, Svens Henkuzens, viņam tiešām arī viss šis ir uzticēts. Tur ir piesaistītas visas institūcijas, loģistiku iepirks NVD. Mēs (ne?)pērkam. Šeit ir iestrādes, jo loģistiku mēs pērkam tagad ar visām vakcīnām, tā kā sistēma pēc būtības ir, tikai mums nav tik liela apjoma, teiksim, tik lielas vienreizējas vakcinēšanas bijušas līdz šim. Arī diezgan daudz gan... (*nevar saklausīt – red.*), tur vakcinēto, tomēr tā aptvere nebija tik liela, tur ap 200 000 cilvēku toreiz bija runa. Tā kā pie šī ir aptaujāti pašreiz pilnīgi visi, visas ārstniecības iestādes, arī vakcinācijas kabineti, mēs zinām arī filiāļu gatavību. Un tad mēs turpinām nākamo soli, paskatīties, vai mēs iesaistām vai nē arī aptiekas. Svarīgs fakts ir, ka tās vakcīnas nenāks visas uzreiz, viņas nāks pa porcijām, mums nav nevienu brīdi arī... Tā kā viņas nāks pa daļām, paņemam vienu daļu izvakcinējam un tad nākamo daļu. Bet pilnīgi noteikti, ja vajadzēs kādu atbalstu, mēs to sapratīsim šīs, nākošās nedēļas laikā. Mēs nākam uz MK un rīkojamies.

K. Kariņš: Man tāds jautājums, kad būs vakcīna, tas nozīmē, tie cilvēki, kas būs rindā uz vakcīnu pēc definīcijas, nav droši ar antivielām, visdrīzāk viņiem nav antivielu, visdrīzāk tai skaitā, tai rindā varētu būt arī saslimuši cilvēki. Vai simptomātiski. Vai nevajadzētu domāt par to, ka to potēšanu organizētu kaut kā līdzīgi kā testēšanu. Respektīvi, nezinu, kur es esmu bijis, es vienreiz biju teltī, biju vienreiz vienā konteinerī vai divreiz, neatceros, vai, teiksim, ja mēs virzītu uz aptiekām, aptiekas, kā nu kura, viņas, kā saka, nav īsti piemērotas tādām lietām, tur vēl pircēji un tā tālāk. Vai šie visi jautājumi, ko ZVA vēl risina? Jo es tā iedomājos, lai dabūtu kaut vai miljonu cilvēku, vēlreiz, es gribu uzsvērt, cik man šķiet, tā ir viena šausmīgi liela loģistikas operācija, kura kādam jāriko. Es nevaru iedomāties, ka mums ir esošas struktūras, kas mierīgi tiks ar to galā. Tūkstošiem cilvēku dienā būtu jābūt.

D. Umbraško: Taisnība, tur tiešām ir ļoti daudz tūkstošu cilvēku dienā. Par aptiekām tikai tad, ja var nodalīt, būs. Pilnīgi noteikti tas nevar būt, kur nāk cilvēki kopā ar tiem, kas nāk zāles pirkt un nāk vakcinēties. Tikai tad, ja var nodalīt. Bet mēs noteikti izvērtēsim, mums pašreiz ir vērtējums par esošās sistēmas kapacitāti, mēs izrēķināsim, un, ja mums rādīsies, ka vajag vēl kaut ko, mēs tad noteikti nāksim to ziņot. Pašreiz pirmās indikācijas ir, ka, uzsākot vakcināciju ārstniecības personām, arī ārstniecības personas ne vienmēr ir atvērtas vakcinēšanai kā tādai. Un arī NMPD sāksim ar lielajām institūcijām, un tai skaitā arī operatīvie dienesti. Mēs redzam, kad, visdrīzāk, lielu daļu vakcinācijas organizēs izbraukumu veidā, braucot uz kolektīviem uz vietas, nevis tos cilvēkus aicināt kaut kur braukt, bet mēs, tāpat kā pavasarī, diezgan plaši ņemām arī testu, braucot pie kolektīviem, redzam, ka daudz kas tiks darīts, braucot pie kolektīviem. Paldies.

K. Kariņš: Paldies, kolēģi, vai vēl kādi jautājumi? Atvainojos, es drusku to laiku monopolizēju. Labi, tad mums šajā ir protokollēmums paredzēts un tam mēs pieņemam zināšanai, pilnvarojam NVD kā parakstītāju, un tad mēs paredzam 26 miljonus eiro, kas ir 7 miljoni,

kas, Ilze, tie ir 7 miljoni ir uz to aprēķināts uz tiem 1,9 miljoniem cilvēkiem? Tā es saprotu, ka mēs rezervējam maksimālo naudu vai kas?

I. Viņķele: Es šobrīd nevarēšu atbildēt par to maksimālo naudu, mēs rezervējam to naudu, par kuru mēs varam plus mīnuss uztaisīt aplēses šobrīd. Tas, ko mēs varam pilnīgi droši teikt, jo te ir arī par vairumu, mēs nezinām, piemēram, cenas. Šis ietver daļu no loģistikas un iegādes izdevumiem, bet mēs nevaram par to iegādes daļu vēl pilnīgi droši zināt, jo tās cenas nav pilnīgi precīzas, tās vēl var mainīties.

K. Kariņš: Saprātu, tā tad tā ir nauda par kaut kādu daudzumu vakcīnām. Vismaz tāds sākums. Mēs, nu tas nebūtu par tiem 1,9 miljoniem, tas būtu par to pirmo 53%, kas ir šeit tajos ciparos, kas ir ziņojumā.

I. Viņķele: Nē, par to jau mēs esam veikuši 1,6 miljoni iemaksas par to pirmo. Par pirmajām trim, bet mums nav vēl nekas ne tērēts, ne maksāts par loģistiku, mēs vienkārši tā kā ieliekam kāju durvīs, ka šī ir tā summa, kas reālistiski ne vairāk kā šī summa varētu tikt izlietota vakcīnām, ar to atskaites rādītāju 1,9, ja, bet, kā visos šādos gadījumos, tā maksāšana ir pēc fakta. Mēs neprasām priekšmaksājumu, mēs vienkārši nāksim un ziņosim par nākamajām naudas vajadzībām, piestādot jau precīzu detalizētu rēķinu. Šis tā kā rezervācija pēc tām aplēsēm.

K. Kariņš: Paldies, vai tā tad par šo protokollēmumu, vai ir vēl kādi jautājumi? Vai diskusija? Ja nav jautājumu... Jāni, lūdzu.

Jānis Reirs: Es domāju, ka par finansēm nevajadzētu būt problēmām, mēs praktiski, mums ir prioritāte viss, kas nāk no VM, mēs izskatām ļoti ātrā termiņā. Un šeit ir, teiksim, dīvainības nevarētu teikt, bet tā ir tā situācija, ka dažās pozīcijās arī lasu, kā mums kaimiņiem ir, ka tā piegāde ir bezmaz tikpat lielā vērtībā, cik pati maksā vakcīna. Līdz ar to tur visādi brīnumi vēl būs starptautiski, bet principā, mēs esam gatavi un ir iespējas pilnībā visu apmaksāt bez jebkādām problēmām un aizturēm.

K. Kariņš: Labi, paldies, tā tad, ja tālāk... Lielās grupas nepacietībā gaida šo, bet, Nauri, ir jāsaprot, ka, kamēr tiks līdz kultūras darbinieku trupām, kur es pieņemu, ka nav pārāk daudz ļoti vecu cilvēku, nav medicīnas darbinieku, nav... Tie visi ir aiz šīs rindas, aiz visiem pensionētiem cilvēkiem pusmiljons utt. Bet, man liekās, ka netrūkst valstī cilvēku, kas šo gaida un es pat esmu aizdomās, ka iespējams viena daļa, kas ļoti aktīvi gaida. Izglītotie, strādājošie, tiem varētu būt grūti sagaidīt tādā ziņā. Varētu teikt – aktīvie strādājošie nodokļu maksātāji, tāpēc ir svarīgi arī tagad komunicēt kārtību, kas tās prioritārās grupas, lai cilvēki var saprast. Tas arī nozīmē, ka mums tajā Covid stratēģijā un, teiksim, drošības pasākumiem un, iespējams, kaut kādiem ierobežojumiem, mums ir jālēš faktiski uz pusgadu, PVO saka 9 mēneši,

ko viņi man saka. Cerams, ka tas ir konservatīvi, tas nozīmē, ka faktiski mums līdz Jāņiem vismaz vēl ir, kā saka, tā psiholoģiski jānostāda sevi, ka tas process nebeigsies. Cerams, ka mēs varēsim šo uzliesmojum tagad pārvarēt, bet mums tā situācija nebūs brīva, kamēr pakāpeniski, es saprotu, paredzēts atnāk vakcīnas, tad savakcinē un tas, kā nāks, tas nav no mums atkarīgs. Tas varētu būt ilgāku laiku. Īpaši uz tiem ārkārtīgi lieliem daudzumiem. Ja mēs līdz šim lielākā akcija bija 200 000, šis ir deviņreiz lielāka akcija. Tas būs kaut kas un tad mēs varēsim pēc tam uzelpot, bet līdz tam mums ir, kā saka, jāturas fokusētiem. Labi, nav diskusiju, iebildumu. Nevienam iebildumu pret protokollēmumu nav, tad tas arī ir pieņemts.